SEXVERTISING

Nu de multa vreme, in Italia s-a iscat o nebunie legata de ultima campanie publicitara a casei Dolce & Gabbana. Ministrul italian al drepturilor omului, Barbara Pollastrini, a facut o criza vazand ultimul afis D&G, in care o femeie este tintuita la pamant de un barbat sexos (si la bustul gol, el!), scena fiind contemplata lasciv de alti trei masculi, intre care unul la fel de dezgolit in zona pectoralilor.
Pe mine, una, scena m-a excitat si nu m-a dus cu gandul la viol, la o "incitare de abuz colectiv impotriva femeilor", asa cum, se pare, a formulat doamna ministru in scrisoarea vehementa pe care a adresat-o, impreuna cu 13 (!) parlamentari autoritatii nationale de control al publicitatii din tara lui Casanova.
De ce a suparat atat de mult aceasta fotografie? Se considera ca, astfel, se sugereaza o punere in inferioritate a femeilor? Se citeste mesajul fotografiei "mot-a-mot"? Sa facem un mic exercitiu de imaginatie si sa ne gandim ce s-ar fi intamplat daca distributia ar fi fost inversata: la podea, se gasea barbatul, fixat intr-o pozitie de wrestling de o superba femeie cu sanii dezgoliti. Alaturi, inca o femeie, cu sani de Luciu, admira scena. In planul doi, alte doua femei frumoase, genul manechin, se uita si ele cu interes... In acest caz, ar mai fi existat plangeri oficiale? S-ar fi gasit vreun ministru barbat care sa protesteze? S-ar mai fi adunat - ghinion! - alti 13 parlamentari care sa semneze petitii si sa ceara cenzurarea drastica a campanie? Diferite ligi si organizatii ar mai fi dat comunicate belicoase pomenind de "violenta impotriva barbatilor"? Singure ne facem viata grea. Pana la urma, adesea, noi, femeile, suntem cele care intretinem prejudecata "sexului slab". Pozitia misionarului - cu barbatul deasupra - reprezinta, nu-i asa, o cedare in fata unei dictaturi hormonale machoiste!

Invers, e un prim pas din lupta noastra pentru emancipare sexuala, nu? Feministele din anii '70 sustineau ca, la limita, orice forma de intimitate, chiar si un sarut, inseamna preludiul unui viol. Orice incursiune a limbii unui barbat pe corpul unei femei constituie un act de profanare. Orice mangaiere - un blestem. Orice tentativa de seductie - o declaratie de razboi, pe baricadele luptei dintre sexe. Si tot asa...
Nu ma intereseaza alibiul subtire furnizat de cei de la D&G cum ca imaginea respectiva e o "poza de arta". Nu mi-a placut replierea lor imediata pe pozitii defensive, de parca ar fi fost niste scolarei prinsi cu mata-n sac. Nu aveau de ce sa se apere! E o fotografie si atat. Niste oameni au conceput-o ca parte a unui mesaj. Un mesaj publicitar ca multe altele. O viziune asupra modului in care ceva influenteaza pe cineva, indemnand - vai, Doamne! - nu la viol, ci, cel mult, la o agresiune asupra cardului de credit. Care, adesea, sta chiar la el, la barbatul opresor! In acest caz, sunt solidara cu agresorul masculin, cu ticalosul care indrazneste sa ma seduca in cadrul unui joc. Un joc care nu are nimic de a face cu batjocorirea sentimentelor unei blonde, ale unei brunete sau ale unei roscate.
Si, cum spuneam, renuntand si eu la corectitudinea politica a establishmentului nostru cultural, am renuntat demult la Liiceanu si Patapievici (care, sa nu fiu inteleasa gresit, n-au nimic de a face cu toata tarasenia asta!) tocmai in favoarea lui Dolce si Gabbana.
29 martie 2007

LACOMIE
Imi plac barbatii lacomi in pat, cei care nu se multumesc niciodata cu putin.
Stefan face parte dintre acestia. E ... cine e, are bani, are o nevasta de top, dar cand vine la mine se comporta ca un nesatul. Practic, nici nu ma lasa sa respir. Ma intoarce pe toate fetele, ma suceste, ma-nvarteste, nu-mi da nici un pic de ragaz. Ori vine de acasa total nesatisfacut (de mirare, totusi, cand ai o asemenea nevasta!), ori asa e felul lui - cum sa-i zic? - mai

pasional. Exuberanta lui sexuala nu are, insa, nimic fortat, el nu incearca sa pozeze in masculul feroce, care e gata sa penetreze tot ce misca, chiar daca, la final, nu ramane cam nici un orificiu neexploatat. Singurul lui punct slab (daca il exclud pe cel fizic .... putea fi si el mai inalt la o adica!) il reprezinta lipsa de pregatire a momentului erotic. El se repede direct la subiect, sarind, de obicei, peste preludiu. Iar mie imi place sa fiu alintata putin inainte...
Una peste alta, faptul ca, apoi, este cat se poate de activ compenseaza lipsa lui de tact. Imi mai place ceva la el: chiar daca, in general, cred ca e perceput ca un individ destul de infumurat aproape la fel de increzut ca sotia lui as putea spune), el nu incearca sa ma epateze cu succesele lui, cu audientele obtinute sau cu faptul ca, uneori, nu mai scapa de admiratoare pe strada. In pat, el stie una si buna: sex, sex, sex.
Sex pe fata si sex pe dos, sus si jos, din profil si asa mai departe.
Publicat de Belle de Nuit la 15:52 50 comentarii
19 martie 2007
A DEZMIERDA - DEZMIERDARE
Monica ma intreaba daca stiu etimologia acestui verb. Buna intrebare!
Dincolo de substratul filologic, se ascunde o mica provocare, nu? Verb de alint, rasfat, desfatare, bucurie intima? Nu cred ca te gandesti anume la "dismerdare" din latina (scrie in DEX, nu-i mare filosofie) si la posibilele conexiuni cu franceza argotica?!? Sau, daca da, stiu pe cineva care are mari bucurii de la ipostaza cotidiana a scaunului regal si te pot trimite la el. Plateste bine pentru asa ceva, insa nu cred ca o sa-ti placa prea tare, indiferent cat Sade vei fi citit...
Dincolo de micile scatofilii involuntare, sa ma intorc la verbul tainic de alint. Pot oferi, la repezeala, o lista de sinonime:
-a oferi cuiva un compot de papaya la miezul noptii
-a darui un parfum care abia s-a inventat
-a saruta suav clitorisul
-a atinge subsuoara piciorului cu o pana (o pana de scris?)
-a mangaia sfarcurile cu podul palmei (??? pare extrem de simplu, dar e de incercat, mai ales in singuratate)
-a pierde timpul cascand gura la un pom inflorit (ati vazut ce nebunie e in parcuri?)
-a uita cum te cheama cand faci dragoste .... si asa mai departe.
Sau, daca nu am inteles eu bine intrebarea, te rog, draga Monica, reformuleaza!
Publicat de Belle de Nuit la 12:56 5 comentarii
12 martie 2007
FOAMEA DE BELLE
M-am gandit de o mie de ori inainte sa ma decid sau nu daca ma duc in Club A, la dezbaterea despre Belle de Nuit. Pana la urma, am ales sa nu merg, desi locul era plin de amintiri pentru mine: studentia, cenaclurile, una din putinele mele lecturi in public, cantarile live ale formatiilor mele favorite, ba chiar si un orgasm involuntar! Am vazut candva, aici, un poet deloc frumos, dar cu o prezenta coplesitoare. Vorbea cu patos despre literatura si nu prea admitea replici contradictorii. Ti-o reteza violent ori de cate ori aveai alta opinie decat a lui. Nu stiu daca semetia lui nu era, de fapt, decat un reflex al unei mari timiditati, insa baiatul era efectiv impresionant, era un mic spectacol in sine. In seara in care l-am remarcat, era insotit de o femeie destul de urata si, cred, un pic mai in varsta decat el. Femeia era satena,aproape blonda, usor lalaie si avea o privire ucigatoare, daca incercai sa-i incalci teritoriul. Am indraznit sa-l abordez in prezenta ei, intrebandu-l daca n-ar fi dispus sa-si piarda ceva timp, citindu-mi textele. Lui i-au sticlit ochii, se si vedea compostandu-ma, dar ea, dupa ce m-a sagetat cu ochii ei de tiganca blonda, mi-a raspuns brutal:
-Crezi ca-l las sa se futa cu oricine? Trebuie sa-mi placa si mie fufa si, daca ea chiar imi place, o futem amandoi. Nu e cazul tau, fetito!

Trebuia sa ma simt jignita? Nu stiu, vorbele ei m-au scurtcircuitat pe loc, lasandu-ma fara replica. M-am umezit instantaneu intre picioare si m-a cuprins o toropeala dulce. Nici nu stiu cum m-am intors, impleticindu-ma, pe scaunul meu. ....
Stau si ma intreb daca acest cuplu a fost prezent in Club A, cand cu discutia, de joia trecuta, despre cartea mea. Ceva ma face sa cred ca da insa n-am chef sa incep sa dau telefoane si sa incep sa verific asta.
Ceea ce am aflat, totusi, e ca, somati de pr-ul editurii sa raspunda cu da sau nu pe niste biletele anonime, sase dintre cei prezenti au raspuns ca da, ei/ele sunt autorii lui "Belle de Nuit"!
Publicat de Belle de Nuit la 12:37 9 comentarii
06 martie 2007
AI PLATI PENTRU SEX?
Aceasta este una dintre intrebarile care mi-au fost puse pe blog. As putea raspunde cu alte o mie de intrebari:
As plati pentru banane muiate-n ciocolata?
As plati pentru o carte noua de Cartarescu?
As plati pentru ultimul cd scos de Norah Jones?
As plati pentru a fi lasata sa dorm o saptamina la rand?
As plati pentru o vacanta in Thailanda ... singura?
Toate au pretul lor. Cum si renuntarea la Liiceanu si Patapievici pentru Dolce si Gabbana a avut pretul ei. Sau decizia de a renunta la unii dintre barbatii cu care ma intalneam (... si in alte locuri decat la Carturesti!). Sau cea de a nu accepta - cel putin deocamdata - anumite forme de sex. Sau de a scoate cartea. Ori de a tine acest blog.
Intr-un fel sau altul, toate m-au costat ceva. Si nu toate aceste decizii au produs beneficii. Mai ales, afective. Dar ... nu-mi pare rau pentru pretul pe care-l platesc zilnic pentru a face numai ceea ce vreau eu. Pentru a dispune de mine in mod liber, fara a ma supune unor conditii puse de altii.
Desigur, sunt realista, asta nu poate dura la infinit. Nu pot face tot ceea ce-mi trece prin cap toata viata. Inca imi mai reuseste asta. Si, probabil, imi va reusi cat inca mai arat bine, cata vreme celulita nu ma va birui, sanii nu mi se vor lasa, fundul va ramane ferm ... si, mai ales, cat timp nu voi ceda santajului sentimental.
Fiindca, stiu asta, cel mai mult voi avea de platit daca ma voi indragosti din nou si voi face, iar, o multime de compromisuri. Daca iar voi sta ca proasta, singura in casa, asteptand, zile de-a randul, un telefon. O confirmare a unei promisiuni idioate.
Nu vreau ca viata mea si, in special, sufletul meu sa atarne de sexul unui barbat. De sexul din mintea lui, mai precis. Asa ca prefer sa platesc ca sa-mi asigur linistea.
Platesc pentru sex fara sa platesc neaparat ca sa ma fut. Platesc cum toti platim tot timpul, desi poate ca eu platesc ceva in plus. Inclusiv faptul ca imi asum statutul de "curva de lux", careia multi nu-i dau voie sa cracneasca in fata a doua hartii de 500 de euro.
Dar, vorba lui Beigbeder, are cineva sa-mi de-a restul la o bancnota de 800 de euro?
Daca da, sunt dispusa sa ies la agatat.
Publicat de Belle de Nuit la 11:43 18 comentarii
26 februarie 2007
MICILE PLACERI ALE UNGHIEREI
Mi-am taiat unghiile, din carne, cu o unghiera veche. Am retezat colturile cu furie si mi-am atins zone sensibile minuscule, din care a tasnit sangele. Oja nu-mi place. Spectacolul propriului sange pe degetele mele fine de la picioare m-a incantat insa intotdeauna. Inainte sa se inchege, mi-l sterg cu un prosop umezit in putina apa calduta. Atat. E o bucurie simpla pe care nu mi-o pot explica si pe care nu vreau s-o mi-o impart cu nimeni. Fac asta ori de cate ori

nu am chef sa ma dau pe mana vreunei babe experte care sa se joace de-a pedichiurista cu mine.
Uneori, cand mi-e lene - de fapt, lehamite -, chem acasa o femeie mai in varsta, care intai imi inmoaie picioarele intr-un lighean smaltuit. Dupa aceea, imi maseaza delicat talpile si imi dezmiarda fiecare degetel in parte. Inainte de a mi le masacra, imi apasa hotarat fiecare unghie, apucand-o si strangand-o intre degetul ei mare si bont si aratatorul chinuit de artrita. Aproape ma invinetesc de durere si renunta, intr-un tarziu, la tortura. Cand crede de cuviinta, imi da sa miros ceva - sarurile strabunicii? uleiurile esentiale la moda azi? - dintr-o sticluta fara eticheta, pe care o poarta intotdeauna in buzunar. Asta ma invioreaza si ma sensibileaza totodata, facandu-ma apta sa asist la supliciul care va urma. Scoate la iveala imediat un intreg arsenal de forfecute, clestisori si pile. (Dispretuieste unghiera mea, pe care ar vrea sa mi-o confiste!) Imi ia la intrebari fiecare terminatiune cornoasa si o dragaleste in fel si chip. Rezultatul e o mica si perfida capodopera, o opera de arta delicios de scarboasa: o colectie de zece pleoape sidefii, care-mi mijesc peste degetzelele martirizate.....
Cand isi da jos masca de baba, P. redevine un gigolo de altadata, vag impotent, care isi drapeaza cu rafinament neputintele, facandu-ma sa gust micile placeri lipsite de conotatii erotice (sau, cel putin, asa ii spun ca mi se pare mie).
Candva, acest barbat fascina la orice aparitie publica. Acum, cand il las, e micul meu sclav travestit in calau, caruia ii distribui rolul de pedichiurista asexuata.
(Da, plateste pentru asta - banuiesc intrebarea.)
Publicat de Belle de Nuit la 15:54 16 comentarii
PARFUM DE ZAMBILE
Azi-dimineata, m-am trezit aproape beata de mirosul zambilelor din casa. Am doua ghivece si trei vaze cu zambile albe si roz. Cand intru in casa sau cand ma trezesc, ma izbeste un parfum irezistibil, lesinator.
As face dragoste, acum. Fara sa ma gandesc la bani, la faimosii "1.000 de euro". Fara sa stau sa aleg intre barbati. Fara sa cantaresc avantaje si riscuri. Si, poate, fara sa scriu despre asta. Nu intotdeauna cearsaful meu e o coala alba de hartie, pe care scriu cu umorile mele. Nu toate sexele sunt stilouri. Mana care apasa pe clitoris nu e de fiecare data aceeasi care da click cu mouseul. Degetul care desparte buzele nu e acelasi care intoarce filele cartii. Unghia care lasa dare in carne e alta decat cea care lasa urme pe coperta unei carti...
Chiar daca dragostea pentru trupul meu e mai mare decat pofta pentru trupul altuia, nu pot sa nu recunosc ca floarea cea mai excitanta nu e a mea. Petalele ei de carne au un miros puternic si viril. Imi place s-o cuprind cu palmele amandoua, s-o mangai delicat, s-o chinui un pic cu tandrete, s-o ling, s-o sarut, sa o alint cu buzele, sa o inconjor cu limba si s-o tachinez cu dintii. Floarea e vie, se misca, tremura, vibreaza, creste. Foita cu foita se desface in fata mea, minunandu-ma. Apoi, zvacneste surprinzator, ma stropeste cu o presiune nebanuita si-mi daruieste gustul ei dulce-sarat. O apas la baza si mai izbucneste o data: izvorul marturisirii. Mi-o apropii si incerc sa-mi potolesc setea. Cand se mai linisteste, o prind usor cu varful buzelor, pentru a o seduce din nou. Cu varful limbii, ii fortez usor fanta, pana cand striga de durere si simt degetele care mi se-nfig spasmodic in par. I le indepartez cu blandete si cobor cu buzele spre traistuta invartosata, pe care o imbalsamez consolator. Simt cum se relaxeaza si plusez cu limba de-a lungul perineului. Insist aici si ii frang rezistenta din nou. Acum, sint lichidul fierbinte, mult mai putin vascos ca prima data, pe ceafa. O dara subtire mi se scurge pe gat, ajungand intre sani...
Parfum de zambile amestecandu-se nedefinit cu parfumul lui. Mi-e dor si ma doare. Ma deschid toata si ma dau. Accept si cotropesc, simultan. Cuprind. Sunt un sex imens, cu circumferinta nicaieri. As vrea sa il cheme Andrei, m-ar tenta sa-mi zica Gina.
De cati oameni e nevoie pentru sfarsitul iubirii?